

"สิทธิประโยชน์ สวัสดิการข้าราชการส่วนท้องถิ่น"

(ค่าเช่าบ้าน - บำเหน็จบำนาญ - และอื่น ๆ)

สวัสดีครับเพื่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกท่านสุขสันต์วันลอยกระทงครับ วันนี้หลายท่านคงจะต้องเสียดสละเพื่อความสุขของพี่น้องประชาชน ในการจัดงานลอยกระทง หรือ เผาเทียนเล่นไฟ (สุโขทัย) หรือ ประเพณียี่เป็ง (เชียงใหม่) หรือ อาจเรียกชื่ออื่น ๆ ตามแต่ละพื้นที่ของไทยที่อาจเรียกไปต่าง ๆ นานา แต่อย่างไรก็ตามก็ถือว่า เทศกาลนี้เป็นเทศกาลแห่งความสุขของคนไทยอีกช่วงเวลาหนึ่ง แม้ว่าวันนี้จะไม่ใช่วันหยุดราชการก็ตาม แต่เห็นข่าวเมื่อเช้านี้ ทางรายการเรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์ ว่าหลายฝ่ายกำลังคิดว่า อาจเสนอให้รัฐบาลประกาศให้ช่วงเทศกาลลอยกระทงเป็นวันหยุดราชการ เช่นเดียวกับเทศกาลวันสงกรานต์ เพื่อให้คนไทยได้มีความสุข สนุกสนาน และส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริงก็น่าจะทำให้คนไทยได้มีเทศกาลวันหยุดยาวอีกเทศกาลหนึ่ง ผมก็ขอถือโอกาสนี้ในนามของกลุ่มเพื่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่น ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย คุณพระสยามเทวาธิราช และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่เพื่อน ๆ เคารพนับถือจงบันดาลให้เพื่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้าง และลูกจ้างประจำ พร้อมครอบครัว จงประสบแต่ความสุขกาย สุขใจ ปราศจากทุกข์ โศก ปราศจากโรคภัยทั้งมวล จงได้รับโบนัสกันถ้วนทุกคนเทอญ.

วันนี้ ผมขอเล่าเรื่องสิทธิประโยชน์ สวัสดิการข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต่อจากครั้งที่แล้ว วันนี้ขอยกนำเกร็ดความรู้บางแง่มุมเกี่ยวกับเรื่องค่าเช่าบ้าน เงินบำเหน็จบำนาญ และเรื่องเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ จากการไปฝึกรอบรมหลักสูตรพัฒนาและเพิ่มทักษะคณะกรรมการสอบสวน รุ่นที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๔ - ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ ณ โรงแรมริเวอร์ไซด์ กรุงเทพฯ ที่ผ่านมา เกี่ยวกับเรื่องค่าเช่าบ้าน ผมเคยเขียนเรื่องนี้หลายต่อหลายครั้งแล้ว วันนี้จะขอนำเกร็ด ๆ ที่อาจารย์ธงชัย ศรีจิวราย ได้บรรยายไว้ ดังนี้.-

๑)เงื่อนไขของผู้มีสิทธิ ๒ ไม่ คือ หนึ่งไม่มีบ้านหรือที่อยู่รัฐจัดไว้ให้อยู่อาศัย และสองไม่มีบ้านที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนหรือคู่สมรส อาจารย์ธงชัยเน้นย้ำว่า "กรรมสิทธิ์" นั้นหมายถึง หากบ้านหลังที่อาศัยอยู่นั้นยังไม่ใช่กรรมสิทธิ์ของตนหรือคู่สมรส ก็สามารถเบิกค่าเช่าบ้านได้ แต่ทั้งนี้ ต้องเข้าใจตามระเบียบคือ ต้องไม่ใช่เป็นการบรรจุครั้งแรก ซึ่งในช่วงท้ายอาจารย์ได้ตอบคำถามผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายคำถาม เช่น เช่าบ้านพ่อแม่ได้หรือไม่ "ได้" / เช่าต่างอำเภอที่รับราชการอยู่ได้หรือไม่ "ได้" / เช่าชื่อต่างท้องที่ที่รับราชการอยู่ได้หรือไม่ "ไม่ได้" ฯลฯ

๒)การทำสัญญาเช่า อาจารย์ธงชัยแนะนำ ให้ทำครั้งละ ๓ ปี เพราะเมื่อสิ้นสุดสัญญาแล้ว ต้องเริ่มกระบวนการประเมินความเหมาะสมใหม่

๓)การเช่าชื่อ กรณีที่เช่าชื่อบ้านที่รับราชการอยู่ยังไม่หมด ต่อมาได้ได้โอน(ย้าย) ไปรับราชการต่างท้องที่ สามารถไปเช่าชื่อบ้านที่ใหม่ได้ นั่นก็คือ จะเช่าชื่อที่แห่งก็ได้ที่หลังก็ได้ ตามใดที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่

อยู่อาศัยในท้องที่ที่รับราชการอยู่ ซึ่งอาจารย์ธงชัยได้กล่าวว่า หลายคนเข้าใจผิดคิดว่าข้าราชการมีสิทธิมีบ้าน
แค่หลังเดียวนั้น ไม่ใช่ ท่านสามารถมีบ้านหลายหลังได้ หากเข้าเงื่อนไขตามข้อ ๑) (๒ ไม่)

๔) สิทธิเบิกค่าเช่าได้เกิดขึ้นเมื่อใด อาจารย์ธงชัยชี้แจงให้ผู้เข้าอบรมคลายข้อสงสัยว่า สิทธิเกิดขึ้น
เริ่มตั้งแต่วันที่เข้าอยู่จริง แต่ไม่ก่อนวันรายงานตัว

๕) การเบิกค่าเช่าบ้านย้อนหลังได้หรือไม่ อาจารย์ธงชัยชี้แจงว่า การเบิกค่าเช่าบ้านสามารถเบิก
ย้อนหลังได้ตามเกณฑ์ข้างต้นและตามเงื่อนไขข้อ ๔) โดยให้รับจากข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในปีที่ขอ
เบิก นั้นหมายความว่า หากปีที่ผ่านมาเราไม่ได้เบิกแต่เช่าอาศัยอยู่จริง เมื่อเรายื่นแบบขอเบิกค่าเช่าบ้านในปี
ปัจจุบัน ก็สามารถเบิกค่าเช่าบ้านย้อนหลังไปจนถึงวันที่เราเช่าอาศัยอยู่จริง แต่ไม่ก่อนวันรายงานตัว (ทั้งนี้
ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ตรวจสอบความเหมาะสม เมื่อผู้บริหารอนุมัติก็สามารถเบิกได้)

๖) กรณีโอน(ย้าย)ไปในท้องที่ที่ราชการจัดที่พักไว้ให้ แต่ได้เบิกค่าเช่าซื้อไว้ในท้องที่เดิม จะ
สามารถปฏิเสธเข้าพักยังบ้านพักของทางราชการและใช้สิทธิเบิกค่าเช่าซื้อต่อเนื่องได้หรือไม่ อาจารย์ธงชัย
ได้อธิบายเรื่องนี้ไว้ว่าสามารถทำได้

เรื่องต่อมาคือ สิทธิการรักษาพยาบาล ก็คงเป็นปัญหาเดิม ๆ ก็คือ การเบิกค่ารักษาพยาบาลไม่ได้
เนื่องจากเงินไม่มี หรือผู้บริหารปฏิเสธการเบิกจ่ายให้ เรื่องเหล่านี้ ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองรู้ปัญหาและ
เข้าใจหัวอกพวกเราทุกคน ซึ่งกำลังหาวิธีการแก้ไขให้เหมาะสมลงตัวว่าจะดำเนินการโดยวิธีใด (ซึ่ง
แนวโน้มที่น่าจะเป็นเรื่องการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการการรักษาพยาบาลไว้ที่ส่วนกลาง แต่คงใช้เวลา
พอสมควร โดยต้องรอให้พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่นประกาศใช้ก่อน เพราะเรื่องนี้จะกำหนดไว้
ในพ.ร.บ.นี้ด้วย ช่วงนี้ท่านที่มีปัญหา ท่านอาจารย์ธงชัย แนะนำว่า เมื่อเป็นสิทธิของเรา ก็ให้ปฏิบัติไปตาม
ระเบียบที่เกี่ยวข้องก็คือต้องยื่นแบบขอรับเงินค่ารักษาพยาบาลตามระเบียบ เนื่องจากสวัสดิการค่า
รักษาพยาบาลเป็นสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้บริหารจะนำเงินไปพัฒนาได้ ก็ต้องเป็นเงินที่เหลือจากค่า
เงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการแล้วจึงจะสามารถนำไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาได้ และหากผู้บริหารไม่
อนุมัติให้เบิกทั้งที่มีเงินอยู่ ผู้บริหารก็เข้าข่ายปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๖ ผู้ได้รับผลกระทบก็มีสิทธิฟ้องร้องได้)

สำหรับสวัสดิการค่าเล่าเรียนบุตร มีประเด็นที่น่าสนใจคือ บุตรคนที่ ๑ - ๓ ได้รับสิทธิ เบิกได้ถึง
ปริญญาตรี หรืออายุไม่เกิน ๒๕ ปี และไม่เกินปีละ ๒๐,๐๐๐ บาท สำหรับบุตรของ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ สามารถเบิกได้แม้ว่าบิดาหรือมารดาจะเสียชีวิตแล้วก็ตาม สามารถเบิกได้ตามสิทธิ
จนกว่าจะจบปริญญาตรี (แต่อายุต้องไม่เกิน ๒๕ ปี)

เรื่องต่อมาเกี่ยวกับ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ มีประเด็นเดียวที่อยากเล่าคือ ความเข้าใจว่า
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่มีบำนาญ มีเฉพาะบำเหน็จนั้น อาจารย์ ราตรี รัตนไชย ผู้อำนวยการส่วนบำเหน็จ
บำนาญและสวัสดิการ สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น ได้เน้นย้ำว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นยังมีสิทธิได้รับเงิน
บำนาญเช่นเดิม มิใช่มีแต่บำเหน็จเท่าไร สำหรับประเด็นอื่น ๆ มีค่อนข้างมาก และโดยส่วนใหญ่พวกเรา
ยังไม่มีสิทธิหรือยังไกลที่จะได้รับสิทธินี้ จึงขอนำมาเล่าให้ฟังในวันหลังหากมีโอกาส

เรื่องต่อมาขอเล่าย่อ ๆ เกี่ยวกับงบประมาณรายจ่าย ซึ่งบรรยายโดยอาจารย์สุรศักดิ์ เป็นนาม ในสอง-สามประเด็น ประเด็นที่หนึ่งที่ผู้บริหารมักจะใช้กันก็คือ เงินสำรองจ่าย ในหมวดงบกลาง ห้ามใช้ในการก่อสร้างหรือจัดซื้อครุภัณฑ์ ในภาวะปกติ (ซึ่งมิใช่เหตุจำเป็นฉุกเฉิน เร่งด่วน) หากต้องการนำไปใช้จริง ๆ อาจารย์สุรศักดิ์ แนะนำว่า ให้เดินตามระเบียบ ก็คือ โอนไปให้ถูกหมวด ถูกประเภทรายจ่ายก่อน เช่น โอนไปก่อสร้างถนน ก็ขออนุมัติสภาฯ ก่อน แล้วค่อยดำเนินการ โดยอาจารย์บอกว่า ที่ผ่านมามีเราส่วนใหญ่เข้าใจผิดว่า งบกลาง หรือเงินสำรองจ่าย โอนไม่ได้ ซึ่งข้อเท็จจริงไม่มีระเบียบข้อใดห้ามไว้ จึงสามารถโอนได้ สำหรับวิธีการงบประมาณที่ใช้ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ยังคงใช้แบบเดิม คือ ใช้วิธีการงบประมาณแบบแผนงาน ยังไม่ได้ยังแบบคอมพิวเตอร์ฯ เพราะยังไม่พร้อมในเรื่องแบบฟอร์มต่าง ๆ หากทำแบบคอมพิวเตอร์ก็ยังคงต้องใช้แบบแผนงานอยู่ การเบิกจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น (โบนัส) ให้เบิกจ่ายจากเงินในข้อบัญญัติงบประมาณ หากไม่ทันจ่ายในปีปัจจุบัน ให้จัดทำบัญชีรอจ่ายเพื่อจ่ายในปีงบประมาณถัดไป (ใช้วิธีโอนงบประมาณก่อนสิ้นปีได้) ทั้งนี้ การจ่ายขาดเงินสะสม มีหนังสือซักซ้อมมาเฉพาะในปีแรกเท่านั้น หลังจากนั้นยังไม่มีหนังสือสั่งการให้เบิกจ่ายจากเงินสะสมได้ สำหรับค่าจ้างเหมาบริการกรณีจ้างเหมาบริการบุคคลภายนอก ต้องไม่มีกรอบตำแหน่งดังกล่าวในแผนอัตรากำลัง

อาจารย์สุรศักดิ์ ยังแนะนำเทคนิคการวินิจฉัยคำว่า "ซ่อม ปรับปรุง สร้าง" ไว้ให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ การซ่อม หมายถึง การทำให้เหมือนเดิม, การปรับปรุง หมายถึง การทำให้ดีขึ้น และการสร้าง หมายถึง การทำให้เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งคำเหล่านี้จะมีผลต่อการวินิจฉัยการจัดซื้อ-จัดจ้างของอปท. ส่วนคำว่า วัสดุ กับ ครุภัณฑ์ นั้น อาจารย์ได้เสริมความเข้าใจที่พวกเราเข้าใจกันมาแล้ว เน้นย้ำให้เข้าใจอีกครั้งว่า "วัสดุ" หมายถึง สิ่งของที่มีราคาชิ้นหนึ่งไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท สำหรับครุภัณฑ์ หมายถึง สิ่งของที่มีราคาตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ยกเว้นสิ่งของใดที่อยู่ในบัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์ แม้จะมีราคาไม่ถึง ๕,๐๐๐ บาทก็ต้องเป็นครุภัณฑ์ และสิ่งของใดที่มีราคาเกิน ๕,๐๐๐ บาท แต่โดยลักษณะต้องเสื่อมสภาพไปภายใน ๑ ปี กรณีนี้แม้จะเกิน ๕,๐๐๐ บาท ก็ถือเป็นวัสดุ กรณีความรู้ อีกประการหนึ่งที่คนทำข้อบัญญัติมักจะมีพลาดก็คือ การเขียนจัดซื้อครุภัณฑ์ไว้ในคำใช้จ่ายตามโครงการแล้วนำไปอยู่ในหมวดค่าใช้สอย ซึ่งไม่สามารถทำได้ ต้องแยกครุภัณฑ์ไปตั้งไว้ในหมวดครุภัณฑ์แม้จะเป็นโครงการเดียวกันก็ตาม

ประเด็นต่อมา ในเรื่องของการตั้งงบประมาณหมวดเงินอุดหนุน ซึ่งสร้างความปวดหัวให้กับพวกเรามานานนับเป็นระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา อาจารย์สุรศักดิ์ แจ้งข่าวดีว่า ขณะนี้กำลังเสนอให้ยกเลิกหนังสือสั่งการเกี่ยวกับเรื่องนี้ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้เมื่อปี ๒๕๔๗ และสำหรับสถานศึกษาที่กำหนดเมื่อกลางปี ๒๕๕๒ ที่ผ่านมา โดยจะยกเลิกแนวทางดังกล่าว และให้อปท. สามารถอุดหนุนในกิจการเกี่ยวกับการสาธารณสุขและการศึกษาเท่านั้น นอกนั้นให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการกระจายอำนาจระดับจังหวัดจะเป็นผู้พิจารณา สำหรับปี ๒๕๕๓ ในเรื่องของโรงเรียนในสังกัด สพฐ. นั้น สพฐ. ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลสำหรับใช้เป็นงบพัฒนาผู้เรียน โดยให้นำไปใช้สำหรับกิจกรรมกีฬา ค่าค่ายลูกเสือ-เนตรนารี, ทัศนศึกษา ฯลฯ ดังนั้น อปท. จึงไม่สามารถอุดหนุนในกิจการเหล่านี้ได้อีก ประเด็นสุดท้ายที่อาจารย์สุรศักดิ์ ได้บรรยายก็คือ กรณีที่กฎหมายกำหนดให้เทศบาลอุดหนุนสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยได้ แต่

กับสมาคมฯอื่นไม่ได้รับอุดหนุนนั้น ขณะนี้กรมส่งเสริมฯ กำลังขอแก้ไขกฎหมายฉบับนี้อยู่ เพื่อให้อปท.สามารถอุดหนุนสมาคมฯ หรือมูลนิธิของตนเองได้เช่นเดียวกับ สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย

และสำหรับเรื่องสุดท้ายสำหรับวันนี้ที่จะนำมาเล่าสู่พวกเราได้รับทราบ ก็จะขอเก็บตกประเด็นหลากหลายที่น่าสนใจในการเข้าอบรมฯในครั้งนี้ ประเด็นแรกคือ ข้อคิดจาก ผอ.พิชญ พรหมจารีย์ ที่มาให้ข้อคิดแก่คณะกรรมการสอบสวนว่า "ความยุติธรรมที่ล่าช้า คือ ความอยุติธรรม" ซึ่งหมายถึง การที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย พยายามดึงเวลาหรือปล่อยเวลาในการสอบสวนทางวินัยให้ล่าช้าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด โดยมีการต่อเวลาไปเรื่อย ๆ เพื่อประวิงเวลานั้น ทำให้ผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น ได้รับความทุกข์ทรมาน เพราะเลื่อนชั้นก็ไม่ได้ เลื่อนระดับก็ไม่ได้ จะโยกย้ายก็ไม่ได้ เช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนฯกำลังเป็นผู้ที่อาจถูกตราหน้าว่า "พวกไร้ความยุติธรรม" หรือ "พวกอยุติธรรม" หรือหากจะเรียกภาษาพื้นบ้าน ก็อาจเรียกได้ว่า "พวกทรราชย์" นั่นเอง เพราะคนเหล่านี้เห็นความทุกข์ของคนอื่นเป็นเรื่องสนุก เป็นเรื่องน่าหัวเราะ เป็นเรื่องขบขัน แต่ผมเชื่อว่า สักวันหนึ่งพวกที่ประพฤติตนแบบนี้ พวกเขาจะต้องประสบเคราะห์กรรมที่สาหัสกว่าที่พวกเขาทำไว้กับคนอื่นอย่างแน่นอน (ไม่ได้แข่ง แต่เป็นกฎแห่งกรรม) ซึ่งผมเชื่อว่า คนจำพวกนี้มีอยู่เกือบทุกจังหวัด อย่างที่รู้มานานก็อย่างเช่นที่จังหวัดนครพนม แข็งมานานหลายปีแล้ว เปลี่ยนผู้ว่าฯ นายอำเภอไปก็หลายคน แต่ปลัดฯอาวุโส (แก่เพราะกินข้าว เฒ่าเพราะอยู่นาน) ที่เป็นประธานกรรมการสอบฯ อ้างไม่มีเวลามาเป็นเวลาย่างเข้าปีที่สามแล้ว ยังไม่เสร็จเลย หวังว่าได้รองผู้ว่าฯคนใหม่จากศิษย์เก่า มข.สิงห์ขาวบริสุทธ์ไปเป็นหัวโตะ คงจะปิดเป่าเรื่องนี้โดยเร็วไว เพราะแม่อาศัยบารมีนายกสมาคมอบต.แห่งประเทศไทย กรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ก็สู้ความเก่าของปลัดฯแก่คนนี้ได้ อีกแห่งหนึ่งที่จังหวัดนครพนม ผมนึกว่าเป็นจังหวัดที่น่าอยู่น่าอาศัย แต่พอได้รับฟังข้อมูลจากเพื่อนร่วมรุ่นวินัยฯ แทบไม่น่าเชื่อว่า เพื่อนปลัดฯปี ๔๐ จะถูกแซ่แข็งเป็นปลัดฯซี ๕ มาได้ตั้ง ๖ ปี น้อง ๆ รุ่นปี ๔๖ - ๔๗ แซงโคงไปเป็นรองปลัดฯ ๗ กันหมดแล้ว นำสงสารว่าทำไมเพื่อน ๆ ในจังหวัดนครพนมไม่เหลียวแล ปล่อยปละให้แซ่แข็งอยู่ได้ตั้ง ๖ ปี หากไม่ได้นายเก่า ที่มีวาสนาขึ้นเป็นรองผู้ว่าฯ รับผิดชอบงานท้องถิ่นหัวโตะ เจริญช่วยเหลือ ปานนี้คงไม่ได้ขึ้นระดับ ๖ ได้เงินประจำตำแหน่งปลัดอบต.เป็นแน่แท้ เอ้ยแค่นี้ คนในจังหวัดนครพนม ก็คงรู้ ที่จริงท่านปลัดฯ บอกว่า ขอให้เปิดเผยชื่อจริงได้เลย ไม่ต้องกังวลเรื่องชื่อเสียงหรือการลอบทำร้าย เพราะตอนนี้ฟื่องไปหลายคดี กำลังคิดอยู่ว่า จะฟ้องอีกหรือไม่ แต่ผลที่ผ่านมาก็เป็นประสบการณ์ว่า ฟื่องไปก็เท่านั้น กว่าจจะรู้ผลก็ไม่รู้ว่าย้ายไปที่ไหนแล้ว เปลี่ยนผู้ว่าฯ ไปกี่คนแล้ว ผมและเพื่อน ๆ ที่ไปอบรมวินัยฯด้วยกัน ได้แต่รับฟังและเห็นใจ หากมีโอกาสก็คงได้นำปลัดฯท่านนี้ มาเล่าประสบการณ์การต่อสู้ให้กับน้อง ๆ เพื่อน ๆ พี่ ๆ ฟังในเวทีของสมาพันธ์ข้าราชการฯคราวต่อไปครับ อีกเรื่องหนึ่งที่ผอ.พิชญ ผากไว้ก็คือ กรณีที่ อปท.หลายแห่งได้จัดตั้งเคาเตอร์เซอร์วิส หรือจุดให้บริการชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ฯลฯ เหมือนกับเอกชนนั้น ผอ.พิชญ แข็งอย่างชัดเจนว่า "อปท.ไม่สามารถทำได้" เพราะไม่ใช่หน้าที่และเป็นการแข่งขันกับเอกชน

ในการเข้าอบรมครั้งนี้ ได้รับทราบความลับเรื่องหนึ่งของเมืองพัทยา คงสามารถนำมาเล่าสู่พวกเราได้ เพราะภาพลักษณ์ภายนอกของเมืองพัทยานั้น แน่นนอนว่า คนส่วนใหญ่มองว่าสวยสดงดงาม น่าอยู่น่า

อาศัย แต่ด้วยความอัศจรรย์อันตั้งใจของข้าราชการส่วนท้องถิ่นท่านหนึ่งที่อาจอัศจรรย์มานานจนกระทั่งเสียงอันดังพร้อมซึ้นไปทั่วผอ.ประวิทย์ฯ ว่า "ท่านรู้ไหมว่า ตั้งแต่เมืองพญา เป็นเมืองพยามา ไม่เคยให้ ๒ ชั้นแก่พนักงานเมืองพญาเลยแม้แต่คนเดียว" ส่วนเรื่องอื่น ๆ เป็นอย่างไรก็ขอให้พวกเราคิดเอาเองครับ เพราะตั้งแต่เป็นเมืองพยามา ยังไม่มีพนักงานเมืองพญาคนใดได้สองชั้น เขาย้ำว่า ไม่ใช่ทำงานไม่ดี ไม่เก่ง ครับ ผมคิดว่า อปท.หลายแห่ง ไม่ว่าจะเป็น เทศบาล อบต. หรือ อบจ. แม้ภาพลักษณ์ภายนอกจะใหญ่โตมโหฬาร โอ้อ่าฟูฟ่า ขนาดไหน แต่หากได้สัมผัสภายในแล้ว จะรู้ว่านรกมีจริง (นรกบนดิน) หลายแห่ง ข้าราชการไม่เคยได้รับโบนัสเลย หลายแห่งเริ่มไม่ให้โบนัส หลายแห่งไม่ให้ขั้นพิเศษแม้เงินจะมีเหลือก็ตาม ฯลฯ ดังนั้น ผมคิดว่า อยู่ที่เล็ก ๆ มีความสุขใจ ดีกว่าอยู่ที่ใหญ่โตสง่างาม แต่ใจทุกซัดตลอดไม่เว้นแม้วันหยุด อีกเรื่องที่สำคัญ ผอ.ประวิทย์ฯ แจ้งว่า การปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ล้างมลทิน ๒๕๕๐ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับโทษในเรื่องเดียวกันไปแล้วบางส่วน ก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ แม้ว่ากระบวนการที่ได้รับโทษนั้นจะสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ถือว่าได้รับการล้างมลทิน แม้ว่าต่อมาภายหลังวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ปชช.จะมีมูลความผิด ซึ่งมีโทษสถานหนักขึ้นไล่ออกหรือปลดออก แต่เป็นประเด็น/เรื่องเดียวกันกับที่ได้รับโทษไปแล้ว ถือว่าได้รับการล้างมลทินไปแล้ว ก.จังหวัดหรือ ก.กลาง หรือ ผู้บริหารท้องถิ่น ไม่มีอำนาจสั่งให้ได้รับโทษอีก ซึ่งเรื่องนี้ กรมส่งเสริมฯ ได้แจ้งเวียนหนังสือข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกาไปแล้ว เมื่อปลายเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ผ่านมา

เรื่องสุดท้ายสำหรับวันนี้ ก็อยากฝากข้อคิดจากท่านกล้าณรงค์ จันทิก กรรมการปชช.ที่ให้ข้อคิดไว้แก่ผู้เข้ารับการอบรมวินัยถึงทฤษฎีเหรียญสองด้านไว้ว่า ถ้าเราทำตามที่เขาสั่งโดยไม่ยั้งคิดระเบียบกฎหมาย เหรียญด้านที่หนึ่ง วันนี้ เราได้อะไรดีก็ได้ตำแหน่ง ลาภ ยศ สรรเสริญ ได้เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น แต่เหรียญอีกด้าน อนาคตเราต้องอกสันขวัญหายรอการตรวจสอบ อาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งจะกระทบกับชีวิตในบั้นปลายอย่างมากมาย ในมุมกลับกัน หากเราไม่ทำตามที่เขาสั่งซึ่งผิดกฎหมาย วันนี้ เราถูกกั้นแกล้ง ถูกย้าย ถูกกดดัน ฯลฯ แต่เหรียญอีกด้านหนึ่ง เราจะมีบุญกุศล ในเกียรติและศักดิ์ศรี มีความบริสุทธิ์ใจ เงยหน้าไม่กลัวฟ้า ก้มหน้าไม่อายดิน จะมีความสุขใจในอนาคต โดยท่านกล้าณรงค์ บอกกล่าวต่อผู้เข้าอบรมว่า ท่านรู้ว่าพวกเราถูกกระทำจากนักการเมืองอย่างไร แต่ท่านช่วยเราไม่ได้ นอกจากตัวพวกเราเองจะช่วยเหลือตนเอง โดยการยึดหลักกฎหมาย โดยท่านกล้าณรงค์ได้ให้หลักประจำใจของท่านแก่ผู้เข้าอบรมไว้ที่น่าสนใจว่า "แม่หนทาง ข้างหน้า จะว่างเปล่า, แม่เหลือเรา เท่านั้น ที่ยืนอยู่, เราจะอยู่ คู่ต่อไป เพื่อแผ่นดิน" นั่นก็คือข้อคิดเตือนสติพวกเราที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ท่านบอกว่า มีคดีมากมายที่อยู่ในปชช. น่าเป็นห่วงสำหรับพวกเรา และท่านแจ้งว่า ปัจจุบัน ปชช.ได้เสนอกฎหมายต่อรัฐสภา ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐสภา โดยแก้ไขให้มีการคุ้มครองพยานและกันบุคคลเป็นพยาน เช่นเดียวกับกฎหมาย ปปท. แน่แน่นอนว่า อนาคตของพวกเราคงไม่แน่นอน ยิ่งสูงยิ่งหนาว ตัวอย่างก็มีทยอยให้เห็นแล้วหลายคนถูกปชช.ชี้มูล ไล่ออก เพราะกลัวผู้บริหารจึงยอมทำผิดกฎหมายในอดีต ปัจจุบันจึงต้องรับกรรมในเหรียญด้านที่สอง และมีอีกหลายท่านกำลังถูกปชช.ตรวจสอบ แม้ตนจะไม่ได้ทำอะไร แต่ในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการประจำหรือหัวหน้าฝ่ายประจำ ไม่ได้ทำอะไรเลย กฎหมายบอกว่า นั่นแหละคุณ

กำลังทำผิดกฎหมายฐานละเว้นการปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตราบใดที่กฎหมายยัง ถูกเขียนและแก้ไขโดยนักการเมือง ตราบนั้นข้าราชการประจำต้องเป็นฝ่ายรับบาป(กรรม)นั้นตลอดไป.

ครับ เพื่อน ๆ ท่านใดต้องการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการ และความก้าวหน้า ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเรื่องที่น่ามาเล่านี้เป็นเพียงสรุปย่อ หากต้องการมารับฟังด้วยตนเอง สามารถ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร “สิทธิประโยชน์ สวัสดิการ และความก้าวหน้าของข้าราชการส่วนท้องถิ่น” ซึ่ง สมาพันธ์ข้าราชการและลูกจ้างท้องถิ่นไทย กำหนดจัดอบรมขึ้นจำนวน ๔ รุ่น รุ่นแรกจะจัดขึ้นที่จังหวัด เชียงใหม่ในช่วงวันที่ ๙ – ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ รุ่นที่ ๒ ประมาณกลางเดือนมกราคม ๒๕๕๓ ที่จังหวัด นครราชสีมา รุ่นที่ ๓ ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และรุ่นสุดท้าย ประมาณต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ที่จังหวัดชลบุรี สะดวกที่ไหนก็สามารถเข้าร่วมอบรมที่นั่นได้ ส่วน รายละเอียดจะนำมาแจ้งลงเว็บไซต์กลุ่มเพื่อนฯอีกครั้งหนึ่ง สำหรับวันนี้ ลาไปก่อนครับ สวัสดีครับ.

พิพัฒน์ วรสิทธิดำรง

phiphaw@hotmail.com

<http://phiphaw.hi5.com>

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒